Annus XXV - Vol. XXV 2 Maii 1933 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Consistorium semipublicum, p. 197 - Litterae Apostolicae, p. 199 - Epistola, p. 204.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Novae Segobiae: Decretum Erectionis, p. 206 - II. Parisien. et Versalien.: Decretum Finium, p. 207 - *S. C. Concilii:* Aversana: Matricitatis, p. 208 - *S. C. Rituum:* I. Lucen.: Decretum super miraculis in causa Ven. Gemmae Galgani, p. 212. II. Romana: Decretum super *tuto* in causa Ven. Iosephi Mariae Pignatelli, p. 214. III. Parisien.: Decretum super *tuto* in causa Ven. Catharinae Labouré, p. 217.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis (Quagliarello-Quagliarello), p. 220.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. del Concilio: Avviso - S. C. dei Riti: Antipreparatoria - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 221-228.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC XXXIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 60 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur » (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris, 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXV, n. - 2 Maii 1933)

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

PAG.

Consistorium semipublicum de canonizatione Beati Andreae Huberti Fournet, confessoris, sacerdotis saecularis conditoris Instituti Filiarum a Cruce, vulgo nuncupatarum Sororum S. Andreae. - *2 Maii 1933* 197

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Expostulavit a Nobis.* - Fines reguntur inter vicariatum apostolicum Novae Antuerpiae et praefecturam de Ubanghi in Congo Belgico. - *18 Iulii 1932* 199

II. *Inter potiores.* - Ecclesia cathedralis Sydneyensis ad Basilicae minoris dignitatem evehitur. - *4 Augusti 1932* 200

III. *Ecclesiae in dioecesi.* - Ecclesia B. M. V. de Bono Succursu prope civitatem S. Naboris in dioecesi Metensi Basilicae minoris titulo et privilegiis augetur. - *31 Augusti 1932* 201

IV. *Referi ad Nos.* - Sanctuarium B. M. V. in caelum Assumptae vulgo «Ta Pinu» dioecesis Gaudiensis, Basilicae minoris honoribus augetur. - *31 Augusti 1932* . 203

EPISTOLA

Non sine admirando. - Ad R. P. D. Ioannem Dominicum Aengenent, Episcopum Harlemensem, quinto exeunte saeculo ab obitu Beatae Liduinae Virginis. - *4 Aprilis 1933* 204

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Novae Segobiae.* - Decretum dismembrationis dioecesis et erectionis praelaturae apostolicae «Montanae». - *15 Iulii 1932* 206

PAG.

II. *Parisiensis et Versaliensis.* - Decretum commutationis finium dioecesium. - *20 Ianuarii 1933* 207

S. CONGREGATIO CONCILII

Aversana. - Matricitatis. - *24 Iunii 1931* . 208

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Lucen. in Italia.* - Decretum super miraculis in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Gemmae Galgani, Virginis saecularis. - *5 Februarii 1933* 212

II. *Romana.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Iosephi M. Pignatelli, sacerdotis professi Societatis Iesu. - *12 Martii 1933* 214

III. *Parisien.* - Decretum super dubio de *tuto* in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Catharinae Labouré e Societate Puellarum a Caritate. - *12 Martii 1933* 217

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Allumen.* - Nullitatis matrimonii (Quagliarello-Quagliarello). - *11 Martii 1933* 220

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 221

II. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso di concorso* 221

III. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria* 174

IV. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 223

V. Necrologio 223

Annus XXV - Vol. XXV 2 Maii 1933 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

Die 2 mensis Maii

CONSISTORIUM SEMIPUBLICUM DE CANONIZATIONE BEATI ANDREAE HUBERTI FOURNET, CONFESSORIS, SACERDOTIS SAECULARIS, CONDITORIS INSTITUTI FILIARUM A CRUCE, VULGO NUNCUPATARUM SORORUM S. ANDREAE.

Feria III, die 2 Maii 1933, in magna Aula superiore Palatii Apostolici Vaticani, Consistorium semipublicum habitum est, in quo Sanctissimus Dominus Noster tam Eminentissimorum Patrum Cardinalium, quam Excmorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, itemque Revmorum Abbatum *nullius*, quibus ius est, suffragia excepit pro futura canonizatione Beati Andreae Huberti Fournet, presbyteri saecularis, fundatoris Congregationis Filiarum a Cruce, vulgo « Sororum S. Andreae ». Huic actioni Sanctissimus Dominus Noster Pius Pp. XI brevi allocutione initium dedit ut sequitur:

VENERABILES FRATRES

Causa, de qua agimus, iam diu, ut nostis, in trutina posita est, eaque disceptationum severitate peracta, qua Consilium solet sacris ritibus tuendis praepositum; consultatio accessit in superioribus Consistoriis habita, quapropter nullus iam nunc dubitationi, nullus haesitationi locus relinquitur. Praeterea, antequam vos, ex more institutoque Decessorum Nostrorum, huc

accitos in Consistorium *semipublicum* haberemus, legitimos commentarios de Beati Andreae Huberti Fournet vita, virtutibus miraculisque unicuique vestrum eo consilio mittendos curavimus, ut re etiam atque etiam cognita atque perspecta, sententiam Nobis vestram religiose aperire possetis. Nihil igitur obstare videtur, quominus Beato Andreae Huberto Fournet, confessori, sanctorum caelitum honores decernamus, eumque veluti sanctitudinis exemplum et decus christifidelibus ad imitandum proponamus, si, in gravissimo eiusmodi aggrediendo munere, quod cum inerranti Romani Pontificis auctoritate tam arcte coniungitur, prudentiae quoque vestrae lumen votis voluntatique Nostris suffragetur. Faveatis igitur, Venerabiles Fratres, quid de proposita causa sentiatis, alius ex alio singillatim significare.

Exceptis vero adstantium suffragiis Beatissimus Pater haec addidit:

Idem vos sentire ac Nos, idem sollemniter profiteri, Venerabiles Fratres, haec docet coram catholico orbe universo sententiarum concordia, qua iubemur hunc beatum caelitem, Gallorum gentis totiusque Ecclesiae ornamentum, summis honoribus honestare. Deliberatum igitur Nobis est rem in Vaticanae Basilicae maiestate sollemnibusque caeremoniis ex more peragere die quarto proximi mensis Iunii, quo die scilicet Spiritum Sanctum Paraclytum peculiari cultu veneramur. Quod quidem ut in Dei gloriam et in catholici nominis utilitatem feliciter cedat, vestris precibus impetrare ne desistatis.

Posthaec, obtenta venia Summi Pontificis, Illmus et Revmus D. Carolus Respighi, Praefectus caeremoniarum Apostolicarum, absente Procuratore Fiscali Camerae, consueta forma rogavit DD. Protonotarios adstantes ut publicum actorum instrumentum conficiant. Cui Illmus et Revmus D. Dominicus Iorio, ex adstantibus senior, nomine ceterorum, respondit: « Conficiemus » et conversus ad familiares Pontificis qui stant circa Solium, eosdem in testes appellans, addidit: « Vobis testibus ».

LITTERAE APOSTOLICAE

I

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM NOVAE ANTUERPIAE ET PRAEFECTURAM DE UBANGHI IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Expostulavit a Nobis Delegatus Apostolicus Noster in Congo Belgico, nomine tum Ordinarii apostolici Novae Antuerpiae vicariatus, quem Patres ex Instituto de Scheut moderantur, tum Ordinarii praefecturae apostolicae de Ubanghi belga, Ordinis Capuccinorum sodalibus commissae, ut fines inter missiones easdem statutos, nunc immutare dignemur. Nos autem ex dicta immutatione plurima in rem religiosam bona eventura fore censentes, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus explendis Sacrae de Propaganda Fide Congregationis praepositi sunt, omnibusque rei momentis attento seduloque studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore ita inter vicariatum Novae Antuerpiae et praefecturam apostolicam de Ubanghi belga fines statuimus, ut deinceps sic constituantur, nempe: linea quae, devortium aquarum fluminum *Dua* et *Ebola* sequens, incipit a dextero eorum confluenti; dein *Libala* usque ad amnis *Sombolo* ostium; huius vero amnis *Sombolo* cursus usque ad eius scaturigines; linea postea recta ab eisdem scaturiginibus ad confluentiam fluminum *Gbandele* et *Gbabete*, et ab hac confluentia ad fontes fluminis *Kpu*, huius autem fluminis cursus usque ad ostium *Kukune* fluminis; alia dein linea usque ad fontes fluminis *Kele* et ab ipsis fontibus ad scaturigines fluminis *Fen-li;* cursus dicti fluminis *Fen-li* pariter ac fluminis *Lua-Vindi* usque ad ostia fluminis *Guya;* huius cursus usque ad ostium fluminis *Dibango;* atque hoc postea flumen usque ad eiusdem scaturigines; dein linea versus locum dorso propiorem, quod est inter flumina *Mbari* et *Mbanga;* dorsum denique huiusmodi usque ad dexterum influentem fluminis *Wolo*, quod ad *Mbari* flumen affluit.

Haec statuimus, praecipimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus

super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII m. Iulii an. MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

ECCLESIA CATHEDRALIS SYDNEYENSIS AD BASILICAE MINORIS DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter potiores sacras aedes, quibus nobilitatur archidioecesis Sydneyensis in Australia, accenseri merito potest ecclesia cathedralis eiusdem archidioecesis, quae Deo in honorem Beatae Mariae Virginis Immaculatae et christianorum Auxiliatricis dicata est. Haec cathedralis ecclesia Sanctae Mariae, apud civitatem Sydneyensem sita, fundata fuit stipe undique corrogata, opem ferente etiam civili gubernio, anno Domini millesimo octingentesimo vicesimo secundo, ut prima et unica ecclesia catholica latini ritus in universo Australiae territorio, per primum regionis illius missionarium bo: me: Ioannem Iosephum Therry. Sed anno MDCCCLXV illud aedificium igne penitus consumptum fuit. Continuo a primo Archiepiscopo Ioanne Beda Polding dirutum templum iterum aedificari coeptum est, et sub Archiepiscopis Vaughan et Moran sacri huius aedificii exstructio continuata est, ita ut anno MDCCCCV insignibus Sanctorum relliquiis ibi conditis, sollemniter Deo quiverit dicari. Praesens autem Archiepiscopus, affabris additis ornamentis, opus mirifice perfecit, adeo ut cathedralis Sydneyensis dignissima sedes exstiterit deciminoni internationalis Eucharistici Congressus anno MDCCCCXXVIII sollemni pompa apud praedictam civitatem habiti. Sacra ipsa aedes religiosa supellectile abundat. Adiacet templo Archiepiscopi residentia, quocum octo sacerdotes cohabitant ad servitium divinum omni, quo par est, decore in cathedrali ipsa ecclesia assidue praestandum; nec congruis reditibus eadem sacra aedes caret, praesertim ex conspicuis fidelium oblationibus ad divini cultus splendorem in ecclesiasticis sollemnitatibus iugi studio servandum. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Michael Kelly, hodiernus Archiepiscopus Sydneyensis, Nos enixis precibus flagitaverit, ut enunciatam ecclesiam archidioeceseos sibi commissae cathedralem ad dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur: hasque preces

cumulet atque ornet amplissimum suffragium Purpurati Sanctae Romanae Ecclesiae Patris Congregationi de Propaganda Fide Praefecti, Nos votis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, ecclesiam cathedralem archidioeceseos Sydneyensis Deo sacram in honorem Beatae Mariae Virginis Immaculatae et christianorum Auxiliatricis ad titulum Basilicae minoris dignitatemque evehimus, cum omnibus honoribus ac privilegiis eidem titulo adnexis.

Haec largimur, statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Augusti, an. MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

ECCLESIA B. M. V. DE BONO SUCCURSU PROPE CIVITATEM S. NABORIS IN DIOECESI METENSI BASILICAE MINORIS TITULO ET PRIVILEGIIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Exstat in dioecesi Metensi prope civitatem Sancti Naboris vulgo *Saint-Avold* nuncupatam, templum conspicuis artis operibus excultum sub titulo B. Mariae Virginis de Bono Succursu, eo in loco conditum ubi prostabat vetustissimum sacellum cui filii Sancti Benedicti Naborensis abbatiae olim inserviebant. Cum fideles totius finitimae regionis illuc frequenti concursu convenirent, antiquam et vetustissimam Deiparae statuam ut venerarentur, eiusdem abbatiae sumptibus, saeculo decimo septimo vertente, nova et pulchrior inibi surrexit ecclesia, quae tamen sequenti saeculo exeunte penitus eversa fuit. Nec ideo cessit populi devotio, nam saepius per opaca noctis silentia, clam fideles collapsi templi ruinas inviserunt non sine vitae discrimine, animae potius quam corporis boni ac salutis solliciti. Saeculi vero decimi noni initiis statuam, quam piae mulieres a suprema iactura ereptam, vigili amore servaverant

ac custodierant, denuo fideles collocandam curavere in novo sacello, exiguo tamen ac tenui cultu exornato. Increscente vero in dies feliciter peregrinationum numero, cum memoratum sacellum impar esset omnino peregre confluentium fidelium turbae continendae, bo: me: Augustus Lemire, olim ad Sancti Naboris parochus, ad fovendam atque amplificandam christiani populi erga Deiparam Virginem pietatem, adprobante Episcopo Metensi, anno MDCCCLXXXX, templi, quod in praesens exstat, fundamenta iecit, et suffultus largitionibus ac muneribus fidelium, immane opus consummavit. Templum sane structurae mole et operibus artis mirandum, ad illud architecturae genus spectat, quod a *Renascentia* appellatur, et in loco edito fundatum, quinque turribus munitum tholoque maximo ornatum, longe lateque prospicitur et quasi specula in sublimi posita, subter iacentes agros tuetur. Neque interius minori cultu renidet; in parietibus enim vitreisque imaginibus magna arte depictis, potentia, benignitas ac misericordia Virginis celebratur, templique narratur historia. Quattuor insuper altaribus pollet, quorum in maiore asservatur inclyta Virginis statua, quam supra memoravimus. Adiacent etiam quattuor sacella: unum Sacratissimo Iesu Cordi, alterum Sacrae Familiae, tertium Sancto Sebastiano martyri, quartum denique SS. Quatuordecim Auxiliatoribus dicatum. Crypta autem perampla continet altare unum sub titulo B. Mariae Virginis animas in purgatorio igne detentas excipientis. Tandem in circuitu templi quatuordecim conspiciuntur aediculae concinnae, singulae singulis Viae Crucis, sive Calvariae, stationibus dicatae. Non solum ex omnibus dioecesis Metensis regionibus, sed e finitimis quoque provinciis, praesertim quotannis mense Maio, et praecipuis B. Mariae Virginis festis diebus, innumera ad hoc templum fidelium turmae peregre conveniunt ac non raro tria vel etiam quinque peregrinorum millia certis diebus huc confluunt, qui recitatione Ssm̃i Rosarii, piis religiosis concentibus, aliisque sacris supplicationibus benignissimae Matris caelestis, gratiarum omnium apud Deum sequestrae, opem implorant, vel pro acceptis beneficiis gratias agunt laudesque eius devoto gratoque animo concinunt. His omnibus rite perpensis, hodiernus Episcopus Metensium humiles enixasque Nobis adhibuit preces, ut dictum sanctuarium ad Basilicae minoris dignitatem evehere dignaremur, addens sibi spem esse prope certam, futurum ut ipsum templum, nova hac dignitate per Nos insignitum, magis ac magis evadat cultus Deiparae debiti centrum ac fidei morumque christianorum arx inespugnabilis. Haec animo repetentes, cum adiectas preces cumulet atque ornet gravissimum suffragium dilecti filii Nostri Camilli Sacrae Romae Ecclesiae Cardinalis Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecti, iisdem annuendum benigne existimavimus; ideoque motu proprio

atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi perpetuumque in modum, ecclesiam Beatae Mariae Virgini sub titulo de Bono Succursu dicatam, prope civitatem Sancti Naboris, intra dioecesis Metensis fines, ad dignitatem et honorem Basilicae minoris evehimus, cum omnibus privilegiis eidem titulo convenientibus.

Porro haec statuimus atque edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI m. Augusti, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

SANCTUARIUM B. M. V. IN CAELUM ASSUMPTAE VULGO « TA PINU » DIOECESIS GAUDISIENSIS, BASILICAE MINORIS HONORIBUS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Refert ad Nos venerabilis frater Gaudisiensium Episcopus, intra limites loci *Garbi* nuncupati in dioecesi sua, sanctuarium exstare, quod vulgo *Ta Pinu* vocatur. Ipsum quidem sanctuarium iam saeculo decimo septimo exstructum est loco antiquioris sub Beatissimae Mariae in caelum Assumptae titulo sacrae aedis, quae ob diuturnae bella inter Equites Sancti Ioannis Hierosolymitani et Mahumetanos multum iniuriae atque etiam ruinam passa erat. Prope vero eiusdem sanctuarii absidem post annum MDCCCLXXXVII aliud magnificum templum iterum exaedificatum est, Gaudisiensis Episcopi omniumque civium tum Gaudisiensium tum Melitensium cura, grati animi causa erga Sanctam Dei Genetricem, cum Beatissima Virgo sospita civitatem Gaudisiensem servavit immunem a terribili lue, quae totam Melitensem insulam anno eodem MDCCCLXXXVII vastavit. Continenti propterea pietate christifideles non modo e Gaudisiensium civitate, sed e tota Melitensi insula templum Mariale praedictum celebrant; ibique, religiosis functionibus frequentes adstantes, peculiari modo Beatam Mariam Virginem titulo in caelum

Assumptam venerantur. Nunc autem cum Gaudisiensium Episcopus, clero populique dioecesis suae vota Nobis amplissime commendans, Nos enixe rogaverit, ut ipsum novum templum seu sanctuarium Gaudisiense Beatae Mariae Virginis Nostrae Dominae *Ta Pinu* in caelum Assumptae, molis amplitudine et conspicuis artis operibus perinsigne, nec non pietatis religionisque civium sollemne monumentum, titulo Basilicae minoris de benignitate Nostra apostolica condecorare dignaremur: Nos, ut fidelium amorem devotionemque erga Deiparam, studium atque in provehendo divino cultui diligentiam foveamus, huiusmodi supplicationibus concedendum libenti quidem animo censemus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, enunciatam ecclesiam seu sanctuarium Beatae Mariae Virginis Nostrae Dominae *Ta Pinu* in caelum Assumptae, dioecesis Gaudisiensis intra fines, dignitate ac titulo Basilicae minoris honestamus, cum omnibus et singulis privilegiis atque honoribus eidem titulo convenientibus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI m. Augusti, anno MDCCCCXXXII Pontificatus Nostri undecimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLA

AD R. P. D. IOANNEM DOMINICUM AENGENENT, EPISCOPUM HARLEMENSEM, QUINTO EXEUNTE SAECULO AB OBITU BEATAE LIDUINAE VIRGINIS.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Non sine admirando divinae Mentis consilio id prospere continget, ut, ipso sacro caelesti Victimae ineunte anno, feria quidem sexta maioris hebdomadae, quintum ab exitu beatae Liduinae virginis saeculum compleatur.

Quid enim magis huic tempori conveniens videtur, quo fideles studiosius ad Dominicam passionem intuendam imitandamque excitentur, quam insigne huius patientis animi expiantisque exemplum revocare et ante omnium oculos afferre? Ista enim fortis hollandensis virgo non modo tot tamque diuturnos subiit dolores perpessaque est, sed ultro eosdem concupivit et excepit perlibenter, ut Christo crucifixo fidelius conformaretur et hostia sancta ad illatas Deo iniurias compensandas quotidie offerretur. Hac itaque tempestate, quando tanta difficultatum aerumnarumque moles genus hominum universum corripuit, idemque premit iugiter superque excruciat, quando tanta patientia animique fortitudine ad res adversas perferendas opus est, piam istam saecularis eventus celebrationem peridoneam ducimus ac Nostra participatione libentes confirmamus. Quo autem exinde uberiores salutis fructus fideles isti percipiant, tibi, venerabilis frater, facultatem damus statuta die adstantibus nomine Nostro benedicendi, plenamque admissorum veniam ad Ecclesiae praescripta eisdem proponendi. Horum interea caelestium munerum auspex Nostraeque praecipuae dilectionis testis apostolica sit benedictio, quam tibi venerabilis frater, cunctoque clero populoque tuae vigilantiae commisso peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IV mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXIII, Pontificatus Nostri duodecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

NOVAE SEGOBIAE

DISMEMBRATIONIS DIOECESIS ET ERECTIONIS PRAELATURAE APOSTOLICAE « MONTANAE ».

DECRETUM

Quo facilius consuli posset conversioni et saluti paganorum, qui maxima ex parte incolunt provinciam nuncupatam « Montanam », intra dioecesim Novae Segobiae sitam, opportunum visum est, ut eadem provincia e dioecesi Novae Segobiae distraheretur et in praefecturam apostolicam erigeretur. Quapropter Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, suffragantibus huius Sacrae Congregationis Emis Patribus, attento quoque voto Excmi D. Gulielmi Piani, Archiepiscopi Dramensis, Delegati Apostolici in Insulis Philippinis et consensu R. P. D. Iacobi C. Sancho, Episcopi Novae Segobiae, et suppleto, quatenus opus sit, aliorum quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, civilem provinciam Montanam appellatam a dioecesi Novae Segobiae distrahit et in praefecturam apostolicam, « Montanam » nuncupandam, erigit et constituit; cuius fines iidem erunt ac fines civiles quibus ipsa provincia « Montana » continetur; nimirum ad orientem fines occidentales provinciarum *Cagàyan*, *Isabela*, *Nova Vizcaya*, dioecesis Tuguegaraoanae; ad septentrionem fines partis superioris eiusdem provinciae de *Cagàyan;* ad occasum fines orientales provinciarum *Ilocos Norte*, *Abra*, *Ilocos Surre*, *La Unión*, dioecesis Novae Segobiae; ad meridiem fines septentrionales provinciae *Pangasinam*. Sedem autem praefecturae apostolicae in urbe *Baguio* eadem Sanctitas Sua constituit. Hanc autem novam praefecturam apostolicam Sacrae Congregationi de Propaganda Fide prout de iure subiicit. Hisce autem super rebus idem Ssmus Dominus praesens Consistoriale decretum edi iussit perinde valiturum ac si desuper Litterae sub anulo Piscatoris expeditae forent.

Ad omnia vero haec et singula exsecutioni mandanda, Beatissimus Pater deputare dignatus est eumdem Delegatum Apostolicum in Insulis Philippinis, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque controversias dirimendi in exsecutionis actu exorituras; onere eidem insuper iniuncto ad Sacram Congregationem Consistorialem intra annum, a data huius decreti computandum, authenticum exemplar actus peractae exsecutionis mittendi.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 15 Iulii 1932.

fr. R. C. Card. Rossi, *Secretarius.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PARISIENSIS ET VERSALIENSIS

COMMUTATIONIS FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Emus ac Revmus Dominus Ioannes S. R. E. Presb. Card. Verdier Archiepiscopus Parisiensis, plene assentiente R. P. D. Beniamino Roland-Gosselin Episcopo Versaliensi, ab Apostolica Sede petiit, ut pars territorii pagi Ruellii, nuperrime separata a regione civili, quae a Sequana Isaraque vocatur et pago Suresnorum attributa, in regione a Sequana nuncupata, separetur quoque a paroecia Ruelliensi, ad dioecesim Versaliensem pertinente, et adiungatur perpetuo paroeciae pagi Suresnorum, ad archidioecesim Parisiensem spectanti, adeo ut fines earundem dioecesium hac ratione immutentur et finibus quoque civilium regionum perinde ac antea conveniant. Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, probe cognoscens huiusmodi postulationem in bonum animarum cedere, praehabito favorabili voto Excmi Domini Aloisii Maglione, Archiepiscopi Caesariensis in Palaestina et Apostolici Nuntii in Gallia, porrectis precibus benigne annuere dignatus est. Quapropter praesenti Consistoriali decreto statuit ut memorata pars territorii pagi Ruellii a paroecia Ruelliensi et a dioecesi Versaliensi distrahatur atque perpetuo adiungatur paroeciae pagi Suresnorum et archidioecesi Parisiensi.

Ad haec vero exsecutioni mandanda idem Ssmus Dominus eumdem Excmum Nuntium Apostolicum deputare dignatus est cum facultatibus

necessariis et opportunis, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi intra tres menses a subsignata die computandos ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 20 Ianuarii 1933.

fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

AVERSANA

MATRICITATIS

Die 13 Iunii 1931

Species facti. — In oppido cui nomen *Caivano*, intra fines Aversanae dioecesis, duae exstant paroeciae, altera S. Petri Apostolorum Principis nuncupata, cui inest maior pars territorii et incolarum, altera S. Barbarae Virginis et Martyris. A tribus iam saeculis, inter utramque quaestio exarsit — quae, interiectis silentii temporibus, pluries excitata est — quaenam earum esset maior.

Nuper Episcopus Aversanus die 4 Februarii 1929 decretum tulit, quo « lasciando impregiudicata la questione, se la chiesa parrocchiale di S. Pietro Apostolo debba dichiararsi e riconoscersi quale *maggiore* relativamente a quella di S. Barbara », haec statuit: « 1) che ciascuno dei sigilli parrocchiali delle dette chiese porti nel mezzo la effigie del Santo titolare della parrocchia con la scritta: *Chiesa parrocchiale di.....Caivano;* 2) che nella chiesa dell'Annunziata o Purgatorio, sita nell'ambito della parrocchia di S. Barbara, non abbia alcuna giurisdizione o diritto il parroco di S. Pietro; 3) che la processione del *Corpus Domini*, giusta l'immemorabile consuetudine, si faccia dalla sola parrocchia di S. Pietro; e che alla consueta processione di S. Pietro, patrono *aeque principalis* di Caivano, intervengano tutti quelli che son tenuti ad intervenire alla processione del *Corpus Domini;* 4) che il suono delle campane nel Giovedì Santo e Sabato Santo venga

opportunamente regolato, in maniera che la parrocchia di S. Pietro abbia la preferenza su quella di S. Barbara». Tunc parochus S. Barbarae ad hanc Sacram Congregationem provocavit.

Utraque pars documenta ad sua iura tuenda exhibuit, quorum praecipua, a parocho S. Petri allata, haec sunt: 1) vetus quoddam documentum anni 1186, in quo fit mentio de terra ecclesiae Sancti Petri de Caivano, dum anno 1349 primum commemoratur ecclesia S. Barbarae de villa Caivani, in Bulla episcopali eiusdem anni; 2) praeterea usque ad saeculum XVI unicam fuisse ecclesiam paroecialem in eodem oppido, eamque Sancti Petri, ex actis colligitur sacrae Visitationis anno 1542, ab Episcopo Colonna initae, ubi haec leguntur: «Visitavit ecclesiam parochialem Sancti Petri de Caijvano et proprie visitavit Ssm̃um Sacramentum, quod invenit etc..., visitavit ecclesiam S. Barbarae terrae Caijvani sine Sacramento»; 3) Episcopus Mansoli anno 1588 relationes inter utrumque clerum decreto moderavit, quo praecedentia fit cappellanis S. Petri; et anno 1676 contra parochum S. Barbarae actum est, cum processioni S. Petri non interfuisset. His accedunt plura documenta saeculorum XV et XVI, in quibus ecclesia S. Petri nuncupatur maior, principalis, matrix.

Ex adverso parochus S. Barbarae pervetustam esse suam ecclesiam in primis deducit ex quadam collectoria anni 1308, in qua cappellanus S. Barbarae de villa Caivani S. Sedi taros VII solvisse dicitur. Item ex Bulla Martini V diei 23 maii 1423 arguitur omnimoda independentia eandem frui, cum iurisdictio parochi S. Petri intra fines castri Caivani coerceretur, dum aliarum paroeciarum extra castrum pateret. Immo constat inter utramque exstitisse paroeciam S. Mariae de Campiglione, quo excluditur paroeciam S. Barbarae a S. Petro fuisse dismembratam. Refutat denique allata a parocho S. Petri documenta, utpote non concludentia, vel ad aliam significationem detorsa.

Ad rem quod attinet, memorare iuvat in plenariis comitiis diei 23 Februarii 1907 quaestionem quandam huic affinem propositam fuisse ac resolutam. Nam dubio: *an suppressus conventus Capuccinorum una cum ecclesia eidem adnexa spectet iurisdictioni parochi S. Petri loci Caivano, vel potius parocho S. Barbarae, in casu;* Em̃i Patres huius S. Congregationis responderunt: *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, salvo tamen parocho S. Petri, qua parocho ecclesiae matricis, iure peragendi consuetas sacras functiones in ecclesia Spiritus Sancti.*

AD IUS QUOD ATTINET. — Animadvertendum in primis est in memorata decisione diei 23 Februarii 1907, mentem non fuisse huius Sacrae Congrega-

tionis quaestionem, de qua nunc agitur, dirimendi. Decertabatur enim de iurisdictione paroeciali super antiquum Capuccinorum coenobium, idest intra cuius paroeciae territorium conventus ille ante secutam suppressionem exstaret. Et documenta, a partibus allata, proindeque rationes decidendi vel ex pervetusta delimitatione finium utriusque paroeciae deprompta sunt, vel ex actis iurisdictionis super idipsum coenobium, saltem ex legitime inducta consuetudine exercitis. Quaestio proinde de matricitate ecclesiae S. Petri, incidenter quidem, sed nec directe, nec formiter fuit obiectum resolutionis huius Sacrae Congregationis, et ratio decidendi nil influit in ipsam decisionem.

Quod vero matricitatem spectat, nomen *matricis*, uti notum est, univocum non est, sed modo largiore, modo strictiore significatione accipitur. Ad rem Card. De Luca: « Tripliciter ecclesia solet dici matrix. Primo nempe potius improprie..., quia ob parochiae amplitudinem aliae erigantur, vel destinentur ecclesiae inferiores intra eius limites exsistentes, ... absque tamen earum formali erectione in titulum. Et, tunc quamvis istae ecclesiae vulgo dici soleant filiales, ipsaque parochia antiqua comparative dicatur matrix, attamen ista est impropria locutio... Altera est species ecclesiae matricis, comparative ad alias parochias in loco exsistentes, ab ea tamen independentiam habentes, quae tales dicantur ratione antiquitatis, sive alicuius maioris praeeminentiae, et haec pariter improprie matrix dicitur... Tertia demum est species casus praecisi, in quo proprie una dicitur matrix comparative ad alteram uti filiam, ubi scil. ex una parochia efficiantur duae vel plures, quoniam prima revera est aliarum mater, dum ex eius territorii ac populi parte aliae efformatae sunt » (*De Decimis*, disc. 12, nn. 12, 13).

Quapropter, quamvis iurisprudentia canonica non semper sibi constans fuerit in definienda matricitate proprie dicta, ex supra relatis colligitur eandem tunc haberi, cum: 1) filialis paroecia per dismembrationem a matrice processit; 2) filialis in titulum erecta est; et proinde 3) omnino independens est a matrice in exercitio curae animarum (S. R. Rota, *Caietana – Matricitatis* diei 10 Augusti 1917). Nec satis; iuxta plures sententias Rotales, praeter recensita, requiritur quoque ut ecclesia filialis de reditibus et proventibus matricis sit dotata. Codex vero, haec simul componens, in can. 1427 § 4 praescribit: «Si vicaria perpetua aut nova paroecia dotetur ex reditibus ecclesiae a qua dividitur, debet matrici honorem deferre, modo et finibus ab Ordinario praestituendis ».

Quaestio proinde de vera et propria matricitate ecclesiae S. Petri omnis in hoc est, num ex ea dismembrata aut dotata fuerit ecclesia paroecialis S. Barbarae. Iamvero factum dismembrationis ab originario eiusdem documento praecipue probatur, et, cum hoc desit, aliis signis et documentis,

quae tamen adeo concludentia et univoca esse debent, ut nec alium sensum aut interpretationem recipere, nec ad aliam causam referri omnino possint (cf. allatam decis. S. R. Rotae).

Nam ex his alia sunt signa *recognitionis*, quae praeseferunt nempe retentionem reliquiarum antiqui dominii et iurisdictionis ecclesiae matricis, uti ius funerandi, ius decimandi, ius percipiendi a filiali annuum censum vel canonem etc.; alia sunt *simpliciter reverentialia*, quae nempe simplicem praerogativam et praeeminentiam important. Illa, uti plurimum, sunt signa univoca verae et propriae matricitatis, haec signa tantum aequivoca, ex quibus argui potest « illa matricitas, magis remota et impropria, resultans ex eo quod, vel ratione antiquitatis, vel ex alio respectu, esset ecclesia maior in loco, ideoque confunderetur terminus matricis cum illo maioris vel primae in ordine » (De Luca, *De praeem.*, disc. 42, n. 12).

In casu autem de quo agitur, nullum authenticum documentum allatum est, quo constet ecclesiam S. Barbarae a S. Petro fuisse dismembratam aut dotatam; signis proinde arguenda et probanda esset adserta huius ecclesiae matricitas. At ex his nullum prostat vestigium alicuius iuris decimandi vel funerandi, quo potita sit ecclesia S. Petri in ecclesiam S. Barbarae, vel alicuius annuae praestationis, ab hac solutae, in signum subiectionis, quod antiquitus maxime in usu erat. Allata signa et documenta, antea recensita, simpliciter esse reverentialia patet, utpote nempe referibilia ad quandam praeeminentiam vel maioritatem ecclesiae S. Petri ratione antiquitatis, vel aliis circumstantiis. Et hanc praeeminentiam decreto diei 4 Februarii 1929 Episcopus Aversanus recognovit, firmavitque, relationes inter utramque paroeciam componendo.

Resolutio. — His omnibus perpensis, in plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis, die 13 Iunii 1931 habitis, proposita sunt haec dubia solvenda:

I. *An constet de matricitate ecclesiae S. Petri, in casu.*

Et quatenus negative:

II. *An saltem constet de eius maioritate, in casu.*

Et Emi Patres responderunt:

Ad I: *Non constare.*

Ad II: *Ad mentem. Mens est ut servetur decretum Curiae diei 4 Februarii 1929.*

Facta autem de his Ssmo Dño Nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audientia diei 24 Iunii 1931, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

LUCEN. IN ITALIA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI GEMMAE GALGANI, VIRGINIS SAECULARIS

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur

« Via quae ducit ad vitam, scribit S. Bernardus, trifaria distinguitur. Est enim alia sanguinea, alia purpurea, alia lactea. Sanguinea in martyribus, qui in sanguine Agni suorum corporum indumenta laverunt, et per iter martyrii triumphalis altitudinis solium attigerunt. Purpurea est in confessoribus, qui in sua carne vestigia dominicae passionis per abstinentiam expresserunt, et in suis corporibus vulnerum Christi stigmata portaverunt. Lactea in virginibus, quae in seipsis puritatis angelicae candidatum, et virtutes sanctimoniae consecraverunt, et per viam munditiae ad amplexus et thalamos veri sponsi virtutum pennis feliciter evolarunt » (S. Bern., *Sententiae*, ed. Lugd., 1530, pag. 120 verso).

Ven. Gemma Galgani per alteram et tertiam viam ad dilectissimi Sponsi sui Iesu Christi amplexus virtutum pennis feliciter evolavit. Etenim adeo per abstinentiam et per iuge patiendi studium in corpus suum desaeviebat, ut passionis Christi signa in animo suo potenter imprimeret, et in eius contemplanda passione, S. Pauli a Cruce insignis aemulatrix facta, in Sponsi sui amore colliquefieret. Par eius erat innocentia et purissimae animae candor. Unde merito et de Venerabili Gemma, uti de S. Aloisio Gonzaga, praedicari potest eam *miram vitae innocentiam pari cum paenitentia* sociasse. Beata eius mors die 11 Aprilis 1903 Lucae evenit.

Virtutes heroicitatis gradum attigisse, die 29 Novembris a. 1931 decretum est.

Post eius mortem, innumera seu miracula seu gratiae ubique terrarum a Deo per eius intercessionem patrata feruntur. Ex his duas sanationes delegerunt actores, quae veri miraculi notas prae se ferre visae sunt, easque, ut ad eius beatificationem prona fieret via, Sacro huic Ordini exhibuerunt. Quapropter super his sanationibus Apostolica auctoritate adornati sunt processus, de quorum iuridica vi, per Sacrae huius Congregationis decretum, die 2 Martii mensis anno 1932 latum, constat.

De his itaque miris sanationibus est disceptatum. Prior in Maria Menicucci habita est. Mulier haec rheumatica, seu arthritica diathesi affecta, sinovite in dextero genu iam ab anno 1884 tentari coepit. Decem et novem post annos, praesertim ob frequentes in gradiendo casus, morbus gravior factus est, licet aliquoties de sua malitia parumper remitteret. Morbus curantibus medicis, arthrosinovites traumatica definitus, omnibus perpensis circumstantiis insanabilis habitus est, aut vix post longas adhibitas curationes sanabilis. E contrario aegrota Venerabilem Gemmam Galgani enixe exorat, de eius reliquiis infirmo genu admovet, et novendiales preces effundit. Nono die, persistentibus adhuc morbi symptomatibus, de repente se perfecte sanatam sentit, et liberam ambulandi, scalas ascendendi et descendendi facultatem recuperat. Sanatio perfecta perstitit. Duo curantes medici, et tres ab hac Sacra Congregatione adlecti periti miraculum conclamant.

Sacerdos Ulyxes Fabrizi annos natus septuaginta quinque in dextera tibia ob trauma pellis decorticationem est passus, quae, ob varices quae suberant, in varicosum ulcus est conversa: quod ulcus omnibus curationibus restitit, quin immo adeo increvit et in peius ruit, ut de sacerdotis vita merito timeretur. Tantae erat dimensionis hoc ulcus, ut saltem duodecim centimetris in longitudinem et septem in latitudinem pateret.

Pessimis in conditionibus die 26 Novembris anno 1919, postmeridianis horis, ulcus se prodibat, uti de visu testes in iudicio deponunt. In instanti, ut patet, tanti ulceris sanatio impossibilis evaserat. Verum invocata Venerabili Gemma, paucas post horas, h. e. de mane diei 27 Novembris, ulceris loco, recens cicatrix est inventa, et integra plaga tenui et subrubea pelle cooperta.

Unanime est peritorum iudicium in miraculo agnoscendo.

Servatis itaque omnibus de iure servandis de his sanationibus primum apud Rm̃um Cardinalem Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Ostien. et Albanen., Causae huius Ponentem seu Relatorem die 26 Aprilis anno 1932, in Antepraeparatoria Congregatione disceptatum est: deinde coram Rm̃is Cardinalibus die 25 Octobris anni eiusdem in Praeparatoria. Generalis denique die 31 Ianuarii nuper elapsi habita est Congregatio coram Sm̃o D. N. Pio Papa XI, in qua tum Rm̃i Cardinales, tum Officiales Praelati et PP. Consultores suam quisque protulit sententiam. Beatissimus vero Pater suam edere distulit, et adstantes, ut preces secum ingeminarent, lumen a De implorandi causa, hortatus est.

Dominicam hanc diem, quintam post Epiphaniam, inclitae Catanensi Virgini S. Agathae sacram, elegit, ut decretum hoc promulgaretur. Quare Rm̃os Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Ianuarium

Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopum Ostien. et Albanen., Causae Relatorem arcessiri iussit, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, Sacraque litata Hostia, hisce adstantibus pronunciavit: *Constare de duobus miraculis, Venerabili Gemma Galgani intercedente, a Deo patratis* nempe: *Instantaneae perfectaeque sanationis tum Mariae Menicucci ab arthrosinovite thraumatica dexteri genu, tum sacerdotis Ulyxis Fabrizi a gravi ulcere varicoso in dextera tibia.*

Hoc autem decretum in acta S. R. C. referri et publici iuris fieri mandavit.

Die 5 Februarii anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

ROMANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI IOSEPHI MARIAE PIGNATELLI SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, tuto *procedi possit ad praedicti Venerabilis sollemnem Beatificationem.*

Clarum genere, virtute clariorem datur hodie mirari virum, quem asperrimis temporum procellis diu direque exagitatum Deus, inter adversa, mirifice sustentavit, suaque gratia ad sanctitatis culmen evexit: Venerabilem dicimus Iosephum Pignatelli, sacerdotem professum Societatis Iesu. Is nobilissima prosapia Caesaraugustae in Hispania ortus, avitae domus divitiis commodisque posthabitis, trilustris adolescens Societati Iesu se adiunxit, ut in ea sub Christi Regis vexillo, ad maiorem Dei gloriam totus incumberet. Strenuum sane militem sibi Deus praeparabat, qui, imminentibus iam novis contra Ecclesiam et Societatem Iesu bellis, bonum certamen certaret, suisque, adventante discrimine, praesidio foret ac solamini. Quod quidem incredibili animi fortitudine ac simul serenitate, aspirante intus caritate Christi, mirabiliter praestitit, erecto semper animo, contra impetum succedentium tempestatum obsistens.

Pulsos ex Hispania confratres voluntario exsilio sequutus, aerumnosa maris peregrinatione huc illuc iactatos, nec habentes ubi quiete consisterent, consilio, opera, pecunia, fraterno incensus amore, iuvit, donec eos tandem, laboribus fractos, ac morte imminutos, Ferraria in Pontificia ditione tranquillo domicilio excepit.

Sed iam asperior ingruebat adversitas, Societatis Iesu suppressio. Neque tamen in eo summo discrimine turbatus animo plus aequo est, sed perculsos dolore fratres supernae sapientiae verbis in spem erexit. Et sane, eo incidente casu, nescias quid mireris magis, an plenissimum Servi Dei erga Apostolicam Sedem obedientiae obsequium, an fidelissimum eius in Societatem Iesu amorem. Quo ex utroque coniuncto eius animi studio, accedente eius prudenti consilio, actuosa opera ac praesertim spectatissima vitae sanctitate, factum est, ut instaurandae suo tempore Societati, in eius pristinis ac genuinis lineamentis, via feliciter complanaretur.

Cuius sanctitatis specimen rursus enituit, quum, gallicae perturbationis motibus ac subsequutis dein bellis, Italia ipsa contremuit. Fulgide tum praesertim eius apostolici animi zelus apparuit, quo, ut primum ipsi licuit, in Parmensi Ducatu ac postea Neapoli et Romae ad animarum salutem fructuose adlaboravit, omnium in se animos convertens.

Quibus difficillimis temporibus effusissima item eius liberalitas effulsit, qua, urgente Christi caritate, omnimodas calamitates ita largiter sublevabat, ut res prodigio similis videretur. Par enim eius erat animi contra adversa fortitudo et actuosissima erga afflictos misericordia, utramque sustentante immutata, quam fovebat, in Deum fiducia.

Qua in re filialis eius in Summum Pontificem pietatis testimonium praetereundum non videtur.

Quum enim sa. me. Pius VI ab Urbe violenter abductus, captivus aerumnoso itinere in Galliam duceretur, Florentiae primum, dein Parmae, ubi Pontifex infirmus brevi constiterat, eum Servus Dei tenerrima complexus caritate, non solum filialis sui amoris sensibus recreavit, sed bis eius paupertati amplissimo subsidio subvenit. Quin immo, et Parmensem Ducem apostolica libertate graviter reprehendit, quod imperio, contra omnem humanitatem sibi dato, novo itineri infirmum Pontificem ad destinatum ei exilium committendi, obtemperasset.

Qui vero nunc, eiusdem nominis undecimus, Summus Pontifex Ecclesiam gloriose regit, Servo Dei, honores ei tam amplos pro meritis hodie decernendo, decessoris Sui velut vices rependere videtur.

Equidem post eius mortem, quam pie, quartum supra septuagesimum annum agens, die 15 Novembris mensis anno 1811, Romae obivit, sanctitatis fama, qua vivus inclaruerat, latius increbuit.

Quare, Gregorio XVI sa. me. in Petri Cathedra sedente, apud S. R. C. eius causa introducta est. Benedicti XV fel. rec. auctoritate eius virtutes fuisse heroicas, die 25 Martii mensis anno 1917 decretum est: duas, quas diligentissimi actores exhibuerunt, sanationes vera esse miracula die 19 nuper elapsi mensis, Ssmo D. N. probante, est pariter decretum. Unum itaque, ut ad ei decernendos Beatorum honores gradus fieret, discutiendum dubium supererat, videlicet: *An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione,* tuto *procedi possit ad praedicti Venerabilis sollemnem Beatificationem.*

Dubium hoc, cum in Generali sacrorum Rituum Congregatione, coram Ssmo D. N. die 25 Februarii mensis hoc anno habita, Rmus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte discutiendum proposuit, Rmi Cardinales, Officiales Praelati et Patres Consultores in unanimem affirmativam sententiam convenerunt. Sanctitas vero Sua usque ad diem hanc Dominicam secundam in Quadragesima, natali quoque sancti decessoris sui Gregorii Magni sacram, iudicium proferre distulit.

Singulari porro laetitia inclita Societas Iesu gestit, quum hunc tam fidelem sodalem, quem merito veluti alterum Parentem salutat, super candelabrum in Ecclesia ad collucendum extolli conspiciat, hac feliciter recurrente die, duodecima Martii mensis, qua sollemnis canonizationis honores legifero Patri Ignatio nec non et aliis hispanis Francisco Xaverio alteri Sodali suo, Teresiae a Iesu, et Isidoro agricolae, tributi olim fuerunt. Faxit vero Deus ut nobilis catholica Hispania, pristinae gloriae memor, iis filiis augeri laetarique iterum gaudeat, qui tantum ei decus addidere, et tam amplam spiritualium bonorum copiam attulere. *Reminiscere miserationum tuarum, Domine,* cum universa Ecclesia humiliter adprecetur, *ne umquam dominentur nobis inimici nostri.* (Introit. Miss. Dom. II in quadrag.).

Accitis itaque Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostien. et Albanen. causae Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore generali meque infrascripto Secretario, divino Eucharistico sacrificio pie oblato, Ssmus D. N. Pius Papa XI edixit: « Tuto *procedi posse ad sollemnem Venerabilis Iosephi Pignatelli Beatificationem* ».

Hoc autem decretum promulgari, in acta S. R. C. referri, litterasque Apostolicas sub anulo Piscatoris de Beatificationis sollemniis in Vaticana Basilica quandocumque celebrandis expediri mandavit.

Datum Romae, die 12 Martii anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI CATHARINAE LABOURÉ E SOCIETATE PUELLARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione, tuto *procedi possit ad praedictae Venerabilis sollemnem Beatificationem.*

Dives in misericordia Deus, *adiutor in opportunitatibus* (Ps. 9, 9), inter cetera quae Ecclesiae suae in terris laboranti praestat divini roboris adiumenta, insignes sanctitate viros per decurrentium temporum spatia identidem suscitare consuevit, qui, virtute accepta ab alto, ingruentibus necessitatibus mirifice succurrerent. Hinc contra exortas et gliscentes haereses Doctores per saecula suscitavit, qui doctrinae gladio eas repellerent: contra morum asperitatem et immanitatem sive barbarorum sive ethnicorum ad fidem conversorum, monachos, qui eorum animos christiana suavitate mulcerent: contra terrenarum rerum studia, mendicantium Ordines, qui arctam paupertatem profitentes, caelestes divitias verbo et exemplo terrenis praeferre docerent: contra decimisexti saeculi novatores, qui ipsa christianae religionis fundamenta subvertere conabantur, Clericorum regularium Ordines, qui, docendo et adolescentium animos educando, et fidem et mores in christiana societate instaurarent. Decimoseptimo saeculo, erroribus bellisque gliscente aetate, Vincentium a Paulo inaestimabili dono Galliae dedit, immo et Ecclesiae universae, divinae largitatis dispensatorem magnificum et romanae fidei assertorem invictum. Is imaginis Filii Dei conformis factus, ea magnitudine animi spatia caritatis dilatavit, ut omnes, quotquot suorum temporum miseriae homines divexabant, amplecti ad succurrendum novo prodigio visus sit. Porro millia millium hominum, qui egestate aerumnisque conficiebantur, incredibilis eius caritatis beneficia senserunt. Quae beneficia, futuris prospiciens temporibus, per filios suos « Presbyteros Missionis » « Filiasque » suas, « a Caritate » appellatas, quin de fere innumeris rivulis, qui ab eo procedunt, sermo habeatur, in aevum perennavit. *Filias a Caritate* dicimus, quae ad quadraginta millia, veluti candidae columbae ex mystica arca demissae, omnibus per orbem mirantibus et stupentibus gentibus, pacis nuntiae et omnimodae caritatis administrae fiunt.

Praecipuis Societatis huius filiabus merito Venerabilis Catharina Labouré adnumeratur, quae in pago *Fain-les-Moutiers* anno 1806 nata,

et in familiae suae sinu erga Deum et beatam Virginem pietate enutrita, huic Societati meruit cooptari; pacis autem nuntia et caritatis administra insignis ab eadem sanctissima Virgine electa est. Etenim, dum inter tirunculas in Parisiensi, quod vocant, sui Instituti seminario ad religiosam vitam se comparabat, anno 1830, Iulio mense prius, dein, et praesertim, die 27 Novembris anno eodem, mira eiusdem B. M. V. Immaculatae dignata est apparitione, quae sacri numismatis cudendi curam ei concredidit. Mandatum hoc per sui spiritus moderatorem est quidem exsecuta, arctissimum tamen tum de accepto mandato, tum de apparitionibus a se habitis, per quadraginta sex annos humillima virgo silentium servavit. Numisma hoc, Mariae Immaculatae imaginem referens una cum pia invocatione, christiani populi animos ad adventantem dogmaticam Immaculatae Conceptionis definitionem opportune inter cetera comparavit, et innumeras omne genus gratias et miracula largissime etiamnum effundit.

Haec, quae Deus per numisma hoc operabatur prodigia, piissima virgo probe noscebat, sed, quin alta de se sentiret, *nesciri et pro nihilo reputari* (*Im. Chr.*) amabat, et omnia humillima officia ab obedientia sibi concredita, in simplicitate et effusissima caritate, iuxta sui legiferi patris praecepta, hominibus ignota per totum vitae curriculum adamussim implevit. Tota enim Catharinae sanctitas interior, dum vixerat, fuit, sub profundissimae humilitatis munimine veluti contecta. Attamen vix ad caelum die 31 Decembris anno Domini 1876 fuit evocata, longe lateque eius virtutes fuerunt compertae. Quapropter Pius X sa. me. anno 1907 huius Ancillae Dei beatificationis causam esse introducendam edixit. Die S. Vincentio a Paulo sacra anno 1931, Ssmi D. N. Pii Papae XI auctoritate, heroicae Catharinae virtutes recognitae fuere; et, per S. H. C. decretum, die 13 Februarii mensis nuper elapsi latum, duas sanationes vera esse miracula, eadem Pontificia auctoritate, fuit comprobatum.

Plana itaque via ad Beatificationem patebat. Sed, ut nostrae leges requirunt, ultimum discutiendum erat dubium: *An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione,* tuto *procedi possit ad praedictae Venerabilis sollemnem Beatificationem.* Rmus Cardinalis Alexander Verde, causae huius Ponens seu Relator, in Generali sacrorum Rituum Congregatione, coram Ssmo D. N. die 25 Februarii mensis habita, dubium hoc proposuit, cui omnes Rmi Cardinales, Officiales Praelati et Patres Consultores affirmativam responsionem emiserunt. Beatissimus vero Pater suum proferre iudicium in hanc diem, decimam secundam Martii mensis, Dominicam secundam in Quadragesima, distulit, in cuius Missae Evangelio Christi Domini transfiguratio narratur, futurae electorum glorificationis forma et exemplar.

Advocari itaque iussit Rmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem generalem meque infrascriptum Secretarium, sacrisque operatus edixit: «Tuto *procedi posse ad Venerabilis Catharinae Labouré sollemnem Beatificationem*».

Hoc autem decretum promulgari, in acta S. R. C. referri litterasque Apostolicas sub anulo Piscatoris de Beatificationis sollemniis in Vaticana Basilica quandocumque celebrandis expediri mandavit.

Datum Romae, die 12 Martii anno Domini 1933.

C. Card. LAURENTI, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

ALTUNEN.

NULLITATIS MATRIMONII (QUAGLIARELLO-QUAGLIARELLO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Petri Quagliarello, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 17 Iunii 1933, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An confirmanda vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 5 Iulii 1932 in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Dñi Petri Quagliarello, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. A. Jullien, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 11 Martii 1933.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Pierre Quagliarello, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, n. 94), le 17 Juin 1933, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Doit-on confirmer ou casser la sentence de la Rote du 5 Juillet 1932 dans cette cause?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Pierre Quagliarello, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 30 Marzo 1933, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza Sir ROBERT HENRY CLIVE, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Gran Bretagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO DI CONCORSO

Nella Sacra Congregazione del Concilio è indetto un concorso per alcuni posti di Aiutante di studio per l'Ufficio amministrativo centrale. I sacerdoti, che, in età non superiore ai 45 anni, desiderassero prendervi parte, dovranno, non più tardi del 30 prossimo Giugno, presentare alla Segreteria della stessa Sacra Congregazione la relativa domanda, corredata del nulla osta del proprio Ordinario, nonchè di altri utili documenti e titoli di studio e di competenza amministrativa e contabile.

L'esame scritto del concorso, che avrà luogo nella Segreteria della detta Sacra Congregazione il giorno 6 del successivo mese di Luglio, alle ore 8 antimeridiane, verserà su temi riguardanti la teoria e la pratica amministrativa dei benefici ecclesiastici, delle chiese e degli altri enti ecclesiastici in relazione al Concordato Lateranense ed alle leggi ecclesiastiche e civili, emanate in esecuzione dello stesso Concordato.

Roma, 20 Aprile 1933.

G. Bruno, *Segretario*.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 28 Marzo 1933, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa della Beata Maria Michela del Santissimo Sacramento, fondatrice delle Suore Adoratrici Ancelle del Santissimo Sacramento e della Carità, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale, dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori della stessa Sacra Congregazione, si è discusso sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Beata, e che vengono proposti per la di lei canonizzazione.

Martedì, 4 Aprile 1933, presso Sua Emza Revma il Signor Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente e Relatore, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* della Sacra Congregazione dei Riti, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Revmi Consultori teologi della stessa Sacra Congregazione, si è discusso sul martirio e causa del martirio dei Servi di Dio Gregorio Grassi, Francesco Fogolla, Antonio Fantosati, Vescovi dell'Ordine dei Frati Minori, e Compagni, martiri della Cina nel periodo dei Boxers 1898-1904.

Martedì, 25 Aprile 1933, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione dei Servi di Dio Rocco Gonzalez da Santa Cruz, e Compagni, martiri, della Compagnia di Gesù, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Revmi Consultori teologi e dai Prelati Officiali della stessa Sacra Congregazione dei Riti, si è discusso sul martirio e sua causa, e sui segni o prodigi degli stessi Servi di Dio, uccisi, come si asserisce, in odio alla fede.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

31 Ottobre 1932. L'Emo e Revmo Sig. Cardinale Gaetano Bisleti, *Gran Cancelliere del Pontificio Istituto di Musica Sacra.*

7 Dicembre » Monsig. Giovanni Teodori, *Prelato Referendario del Supremo Tribunale della Segnatura.*

» » » Monsig. Silvio Romani, *Prelato Referendario del Supremo Tribunale della Segnatura.*

16 » » L'Emo Sig. Cardinale Pietro Segura y Saenz, *Protettore dell'Istituto delle Religiose Missionarie del Ssmo Sacramento e di Maria Immacolata* (Granata).

» » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore del Sodalizio di San Pietro Claver.*

» » » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore della Congregazione dei Fratelli Celliti o Alessiani di Aquisgrana.*

4 Gennaio 1933. L'Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione delle Piccole Suore dei Malati, di Mauriac.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

25 Agosto 1932. Monsig. Cristiano Schreiber, Vescovo di Berlino.
12 Settembre » Monsig. Alberto Giuseppe Gonçalves, Vescovo di Ribeirao Preto.
14 » » Monsig. Antonio Karosas, Vescovo di Vilkaviškis.
18 Novembre » Monsig. Eduardo Giuseppe Byrne, Arcivescovo di Dublino.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

2 Ottobre 1932. Monsig. Abramo Tahy, Amministratore Apostolico di Užhorod.
» » » Monsig. Emilio Adam, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Monsig. Giovanni Gaston, della medesima archidiocesi.
17 Novembre » Monsig. Francesco Monard, dell'archidiocesi di Chambery.
26 » » Monsig. Giuseppe Magenet, della diocesi di Annecy.
» » » Monsig. Giuseppe Pernoud, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo Giuseppe Hartley, della diocesi di Rochester (U. S. A.).
30 » » Monsig. Salvatore Vergallo, della diocesi di Lecce.
» » » Monsig. Luigi Paladini, della medesima diocesi.
12 Dicembre 1932. Monsig. Giulio Hamonet, della diocesi di Le Mans.
» » » Monsig. Giorgio Coulon, della medesima diocesi.
16 » » Monsig. Giovanni Lasserre, della diocesi di Bayonne.
17 » » Monsig. Pietro Maria Périer, della diocesi di Coutances.
21 » » Monsig. Carlo Leconte, della diocesi di Séez.
16 Gennaio 1933. Monsig. Alfredo Bandini, della diocesi di Fiesole.

Prelati Domestici di S. S.:

18 Agosto 1932. Monsig. Giovanni Longoni, dell'archidiocesi di Milano.
26 » » Monsig. Emmanuele Bihary, della diocesi di Prešov (Eperjes dei Ruteni).
13 Settembre » Monsig. Enrico Irgens, del vicariato apostolico di Oslo.
5 Ottobre » Monsig. Costantino Bruni, dell'archidiocesi di Capua.
» » » Monsig. Attilio Plebani, della diocesi di Bergamo.
» » » Monsig. Arturo Bridier, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Monsig. Giuseppe Brunner, della diocesi di Gurk.
7 » » Monsig. Giuseppe Pace, della diocesi di Gozo.
7 Novembre » Monsig. Luigi Quargnassi, dell'archidiocesi di Udine.
» » » Monsig. Giuseppe Prądzyński, dell'archidiocesi di Gnesna e Posnania.
10 » » Monsig. Michele Marmora, della diocesi di Giovinazzo.
» » » Monsig. Ernesto D'Aquila, della diocesi di Newark.
» » » Monsig. Giacomo T. Brown, della medesima diocesi.

10 Novembre 1932. Monsig. Ladislao Zadavil, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Luigi Soldat, dell'archidiocesi di Praga.
17 » » Monsig. Malcolm Guglielmo McKinnon, dell'archidiocesi di Vancouver.
» » » Monsig. Arcibaldo McIntyre, della stessa archidiocesi.
» » » Monsig. Zenone Steber, della diocesi di Oklahoma.
» » » Monsig. Alberto J. Monnot, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Tommaso Giuseppe Crowley, della diocesi di Sault-Ste-Marie.
» » » Monsig. Giuseppe Nolan, della diocesi di Cashel.
» » » Monsig. Pietro Hill, della diocesi di Ross.
26 » » Monsig. Ettore Savazzini, della diocesi di Parma.
» » » Monsig. Giuseppe Maria Pibernat, della diocesi di Cumana.
27 » » Monsig. Ambrogio Squintani, della diocesi di Cremona.
30 » » Monsig. Renato Bertier, dell'archidiocesi di Rouen.
1 Dicembre » Monsig. Salvatore Leccese, dell'archidiocesi di Gaeta.
» » » Monsig. Giovanni Francesco Goggin, della diocesi di Rochester.
» » » Monsig. Giovanni Giuseppe Lee, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Gualtiero J. Lee, della medesima diocesi.
2 » » Monsig. Giovanni M. Hegarty, della diocesi di Los Angeles.
» » » Monsig. Giovanni O'Sullivan, della medesima diocesi.
3 » » Monsig. Raffaele Salucci, della diocesi dei Marsi.
6 » » Monsig. Giovanni Teodori (Roma).
» » » Monsig. Silvio Romani (Roma).
» » » Monsig. Paolo Julian, della diocesi di Viviers.
12 » » Monsig. Luigi M. Gerdes, dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Giorgio H. Geers, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo A. Ertel, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giorgio J. Relaing, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Felice Richaud, della diocesi di Annecy.
» » » Monsig. Ernesto Mulochean, della diocesi di Le Mans.
15 » » Monsig. Basilio Hadzsega, della diocesi di Mukacevo.
» » » Monsig. Giulio Sztankay, della medesima diocesi.
19 » » Monsig. Antonio Retzbath, dell'archidiocesi di Friburgo.
» » » Monsig. Lodovico Leridez, della diocesi di Coutances.
» » » Monsig. Guglielmo Mulligan, della diocesi di Aberdeen.
» » » Monsig. Carlo Carlo MacDonald, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Tommaso Caban, dell'Amministrazione apostolica di Tirnavia.
» » » Monsig. Giuseppe Straka, della medesima Amministrazione.
» » » Monsig. Giuseppe Napoleone Janda, della medesima Amministrazione.

19 Dicembre 1932. Monsig. Emerico Mayer, della medesima Amministrazione.
20 » » Monsig. Giuseppe Panier, dell'archidiocesi di Besançon.
» » » Monsig. Emilio Blanc, della diocesi di Cahors.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Pïano:

18 Dicembre 1932. A. S. E. Ismail Sedky Pachà, Primo Ministro dell'Egitto.

La Commenda con placca dell'Ordine Pïano:

18 Dicembre 1932. A. S. E. Gino Gasperini (Italia).

La Commenda dell'Ordine Pïano:

22 Dicembre 1932. Al sig. dott. Riccardo Galeazzi (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

18 Dicembre 1932. Al sig. Francesco dei conti Cantuti Castelvetri, Guardia Nobile di S. S.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

14 Dicembre 1932. A. S. E. il principe D. Francesco Boncompagni Ludovisi, Governatore di Roma.
20 » » A S. E. Giorgio de Barcza, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Ungheria presso la S. S.
8 Gennaio 1933. A. S. E. Vittorio Cerruti (Italia).
16 » » Al sig. Ataulfo de Paiva (Brasile).
16 Febbraio » Al sig. Hernand Behn, dell'archidiocesi di New York.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

18 Dicembre 1932. Al sig. comm. avv. Giuseppe Brosadola, dell'archidiocesi di Udine.
28 » » Al sig. conte Giuseppe Dalla Torre di Sanguinetto (Città del Vaticano).

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

17 Settembre 1932. Al sig. prof. ing. Arturo Danusso, dell'archidiocesi di Milano.
18 Novembre » Al sig. Francesco O'Reilly, dell'archidiocesi di Dublino.

1 *Dicembre* 1932. Al sig. ing. Leone Castelli (Roma).
» » » Al sig. ing. Giuseppe Momo (Roma).
15 » » Al sig. ing. Paolo Salatino (Italia).
6 *Gennaio* 1933. All'on. prof. Cesare Serono (Italia).
» » » Al sig. Enrico Da Guerra Vianna (Portogallo).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

29 *Aprile* 1932. Al sig. dott. Ugo Zörnlaib, dell'archidiocesi di Vienna.
19 *Luglio* » Al sig. cav. David I. Champion della diocesi di Cleveland.
6 *Ottobre* » Al sig. Pietro R. Tinoco (Venezuela).
» » » Al sig. Armando Simonis (Belgio).
» » » Al sig. Alberto Nonis (Italia).
» » » Al nob. sig. Filippo De Ciutiis di Santa Patrizia (Italia).
11 *Novembre* » Al sig. prof. Francesco Mosso, dell'archidiocesi di Genova.
» » » Al sig. Raffaele Garzia, dell'archidiocesi di Cagliari.
» » » Al sig. barone Ludovico Francesco G. M. Van Voorst tot Voorst della archidiocesi di Utrecht.
14 » » Al sig. archit. Tullio Passarelli (Roma).
19 » » Al sig. archit. Mario Stoppa (Romania).
» » » Al sig. avv. Alessandro Orescu (Romania).
22 » » Al sig. prof. Biagio Biagetti (Roma).
» » » Al sig. Giulio Zirnheld, della diocesi di Parigi.
18 *Dicembre* » Al sig. dott. Michele Hlavička, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Al sig. dott. Giuseppe Sklenář della medesima archidiocesi.
20 » » Al sig. Carlo Teodoro Laubser, dell'archidiocesi di Besançon.
» » » Al sig. avv. Agostino Candolini, dell'archidiocesi di Udine.
21 » » A S. E. Luigi Russo (Italia).
» » » Al sig. cav. Lodovico Mignot, della diocesi di Viviers.
3 *Gennaio* 1933. Al sig. Eugenio Parenti, dell'archidiocesi di Lucca.
9 » » Al sig. Francesco Meriano (Italia).
16 » » Al N. U. avv. Carlo Nichetti (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

20 *Ottobre* 1932. A. S. E. gener. Adriano Marinetti (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

8 *Maggio* 1931. Al sig. Venceslao Ianda, dell'archidiocesi di Praga.
22 *Settembre* 1932. Al sig. Guglielmo Sampson Bishop, dell'archidiocesi di Westminster.
6 *Ottobre* » Al sig. Pietro Realini, della diocesi di Lugano.
» » » Al sig. Francesco De Menthon, dell'archidiocesi di Parigi.
23 » » Al sig. ing. Pietro Castelli, dell'archidiocesi di Milano.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

29 Dicembre 1932. Monsig. Pietro Pezzi, della diocesi di Faenza.
5 Gennaio 1933. Monsig. Eugenio Frindt, della diocesi di Agria.
26 » » Monsig. Giovanni Vogel (Roma).
9 Febbraio » Monsig. Edoardo Garnich, della diocesi di Lussemburgo.
» » » Monsig. Ludovico Hartmann, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Emilio Hentgen, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giorgio Kieffer, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Ercole Reali (Roma).
» » » Monsig. Paolo Viti (Roma).
» » » Monsig. Giovanni Maconi (Bergamo).
» » » Monsig. Pietro Giuseppe Maria Van Gils, della diocesi di Ruremonda.
2 Marzo » Monsig. Antonio Sechi, dell'archidiocesi di Sassari.
7 » » Monsig. Francesco E. Hyland, dell'archidiocesi di Filadelfia.
10 » » Monsig. Venceslao Jaksch, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Giuseppe Brunissen, della diocesi di Strasburgo.
» » » Monsig. Gian Giuseppe D'Ambra, della diocesi d'Ischia.
23 » » Monsig. Francesco Bettoni, della diocesi di Crema.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

2 Marzo 1933. Monsig. Giovanni Pietro Düringer, dell'amministrazione apostolica di Innsbruck.
10 » » Monsig. Giovanni Popp, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Giuseppe Schmid, della medesima archidiocesi.
21 » » Monsig. Giacomo Weinbacher, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Augusto Leutmötzer, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Gessl, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Schneider, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Egidio Cavioni, della diocesi di Pavia.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

5 Gennaio 1933. Monsig. Adalberto Leko', della diocesi di Agria.
» » » Monsig. Emerico Peczeli, della medesima diocesi.
21 Marzo » Monsig. Venceslao Steffl, dell'archidiocesi di Vienna.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

23 Febbraio 1933. Monsig. Giuseppe Capelli, della diocesi di Piacenza.

Con Biglietto di Sua Eccellenza Revma Monsignor Maestro di Camera di Sua Santità in data 3 Aprile 1933, è stato nominato *Chierico Segreto di Sua Santità* Monsig. Bernardino Bocchini.

NECROLOGIO*

1 *Giugno* *1932.* Monsig. Bernardo Hackett, Vescovo di Waterford e Lismore.
21 *Marzo* *1933.* Monsig. Gregorio Pietro Habra, Arcivescovo siro di Damasco.
27 » » Monsig. Carlo M. de Gorostarzu, Vescovo tit. di Ela.
5 *Aprile* » Monsig. Anatolio Nowak, Vescovo di Premislia pei Latini.
6 » » Monsig. Andrea Karlin, Vescovo di Lavant (Maribor).
8 » » Monsig. Pietro Mankowski, Arcivescovo tit. di Eno.
14 » » Monsig. Giordano Corsini, Vescovo tit. di Arca.
15 » » Monsig. Giacinto Gaggia, Arcivescovo tit. di Traianopoli in Rodope e Vescovo di Brescia.
23 » » Monsig. Leone Wałega, Arcivescovo tit. di Ossirinco.
25 » » Monsig. Carlo Maria Alfredo de Cormont, Arcivescovo tit. di Brisi.
30 » » Monsig. Ludovico Van Hoeck, Vescovo di Ranchi.
30 » » Monsig. Abramo Aguilera, Vescovo di S. Carlo d'Ancud.

* Pag. 56 in necrologio, pro eo quod est *25* » legatur *25 Dicembre*
29 Dicembre legatur *29* »

Edizioni della Pia Società di S. Girolamo per la diffusione dei Santi Vangeli:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Il Santo Vangelo e gli Atti degli Apostoli. Traduzione italiana illustrata con note. 511ª ristampa con l'aggiunta di un **Manuale di Preghiere.** Un vol. in-24°, di pp. xx-460-80*, adorno di moltissime artistiche incisioni e di 3 carte geografiche (gr. 210)	2 —	3,20	3,75
Copie 12 in un pacco postale di 5 Kgr. L. 28 —			
» 20 » » » » 5 » » 45 —			
» 40 » » » » 10 » » 90 —			
— Rilegato in tela inglese con impressioni a secco (gr. 240)	3,25	4,40	4,75
Copie 10 in un pacco postale di 5 Kgr. L. 36,50			
» 20 » » » » 5 » » 70 —			
» 40 » » » » 10 » » 140 —			
Il Santo Vangelo e gli Atti degli Apostoli. Traduzione italiana illustrata con note. Edizione di lusso. Un vol. in-12°, di pp. xx-460, su *carta distinta*, con riquadratura rossa a ciascuna pagina, adorno di molte ed artistiche incisioni e di 3 carte geografiche (gr. 430)	10 —	11,50	12,75
Questa bella edizione è stata eseguita per desiderio di moltissime persone amanti del gran Libro dei Santi Vangeli, le quali desideravano averlo in una forma tipografica ricca ed elegante onde poterlo offrire a persone colte, a giovani buoni e studiosi ed alle famiglie. Anche per premiazioni è un'edizione da suggerirsi.			
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo a secco sul dorso e sul piano, taglio rosso ed astuccio	15 —	17 —	19 —
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo in oro sul dorso e sul piano, taglio oro ed astuccio	18 —	20 —	23 —
— Rilegato in piena pelle, angoli tondi, titolo in oro, taglio dorato ed astuccio	23,50	25 —	27,50
— Rilegato in tutta pergamena flessibile, imitazione codici, con ricchi fregi e dorature sul dorso, taglio oro ed astuccio	25 —	27 —	28,50
La medesima edizione, in *carta indiana* sottilissima ed opaca	11 —	12 —	14 —
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo a secco sul dorso e sul piano, taglio rosso ed astuccio	16 —	17,50	19,50
— Rilegato in tela inglese, angoli tondi, titolo in oro sul dorso e sul piano, taglio dorato ed astuccio	18,50	20 —	23 —
— Rilegato in piena pelle, angoli tondi, titolo in oro, taglio dorato ed astuccio	24,50	26 —	28,50
— Rilegato in tutta pergamena flessibile, imitazione codici, con ricchi fregi e dorature sul dorso, taglio oro ed astuccio	25 —	27 —	28,50
Il Santo Vangelo secondo Matteo. Un vol. in-24°, di pp. VIII-111 (gr. 60)	0,40	0,80	0,85
Il Santo Vangelo secondo Luca. Un vol. in-24°, di pp. x-100 (gr. 50)	0,30	0,70	0,80
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni, 1929. In brochure	3 —	3,75	5 —
Legato in tela	4 —	4,75	6 —
PROFUMO P. LUIGI, S. I. **Vita di S. Luigi Gonzaga,** d. C. d. G., scritta per i giovinetti. Edizione ottava, in-16°, di pp. 84	0,90	1,10	1,40
Cento copie	80 —	86 —	110 —
— **Vita di S. Stanislao Kostka,** d. C. d. G. In-16°, pp. 100	1,30	1,50	1,80

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

STATISTICA CON CENNI STORICI DELLA GERARCHIA E DEI FEDELI DI RITO ORIENTALE

Ad habendam notitiam syntheticam ac simul plenam de Oriente catholico, hoc volumen prorsus necessarium est.

Non tantum notitiae numericae de Oriente catholico in eo continentur; sed de singulis Ecclesiis ritus orientalis, origo, progressus, status et conspectus historicus perbelle exponuntur. **Manuale** reapse est hic liber, qui paginis 576 constat; idcirco omnibus, praesertim ecclesiasticis viris, qui rerum orientalium cognitionem acquirere cupiunt, valde utilis.

In brochure Lib. 18 — Linteo rubro religatum Lib. 24 —

Huic pretio adiungendum pretium vecturae:

Italia Lib. 1,50 Estero Lib. 4 —

		Roma L.	Italia L.	Estero L.
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI				
Fasc. I.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte prima (*In ristampa*)	—	—	—
Fasc. II.	**Testi vari di diritto nuovo** (1550-1902) - Parte seconda	25 —	28 —	36 —
Fasc. III.	**Disciplina antiochena** (Siri): I. Nomocanone di Barhebreo	10 —	13 —	15 —
Fasc. IV.	**Disciplina caldea:** I. **Droit ancien: Synodes** (Synodicon orientale); Collectio canonum synodicorum d'Ebedjésus de Nisibe	15 —	18 —	22 —
Fasc. V.	**Disciplina alexandrina** (Etiopi): Testi di diritto antichi e moderni riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VI.	**Disciplina alexandrina:** Testi di diritto antichi riguardanti gli Etiopi	25 —	28 —	33 —
Fasc. VII.	**Disciplina armena:** Testi vari di diritto canonico armeno (Secoli IV-XVII)	25 —	28 —	36 —
Fasc. VIII.	**Studi storici sulle fonti del Diritto canonico orientale**	50 —	55 —	60 —
Fasc. IX.	**Disciplina generale antica** (sec. II-IX)	25 —	28 —	36 —
Fasc. X.	**Disciplina bizantina** (Rumeni): Testi di diritto particolare dei Rumeni	45 —	50 —	55 —
Fasc. XI.	**Disciplina bizantina** (Ruteni): Testi di diritto particolare dei Ruteni (*In corso di stampa*)	—	—	—
CODICIS IURIS CANONICI FONTES, cura Emi Petri Card. Gasparri, in-8°.				
Vol. I.	**Concilia generalia - Romani Pontifices,** usque ad annum 1745 (n. 1-361), pp. XVI-954	65 —	68 —	75 —
Vol. II.	**Romani Pontifices,** ab anno 1746 ad annum 1885 (n. 365-544), pp. XII-1012	70 —	78 —	80 —
Vol. III.	**Romani Pontifices,** ab anno 1867 ad annum 1917 (n. 545-713), pp. XII-870	65 —	68 —	75 —
Vol. IV.	**Curia Romana,** S. C. S. Off. - S. C. Ep. et Reg. (n. 714-2055), pp. XXXII-1117	85 —	88,50	97 —
Vol. V.	**Curia Romana,** S. C. Consistorialis - S. C. de Sacramentis - S. C. Concilii (n. 2056-3704), pp. XL-1116	85 —	88,50	97 —
Vol. VI.	**Curia Romana,** S. C. Concilii, an. 1761-1917 - S. C. super statu Regul. - S. C. de Religiosis (n. 3705-4127), pp. XX-1034	80 —	83,50	92 —
Missa in festo Sacratissimi Cordis Iesu, cum cantu, iuxta ordinem Missalis Romani. Editio typica Vaticana, pp. 12 (Graduale)		1,50	1,70	1,75
Missa in festo Eucharistici Cordis Iesu, cum cantu (Graduale), pp. 8		0,50	0,70	0,75
Officium in festo Sacratissimi Cordis Iesu, cum cantu, iuxta ordinem Breviarii Romani. Editio typica Vaticana (Antifonale)		1,75	1,85	2 —
Officium in festo Sacratissimi Cordis Iesu. In-12°, pp. 40, carta indiana, stampa in nero		1,50	1,75	1,75
Missa Sacratissimi Cordis Iesu. Feria VI post Octavam Sanctissimi Corporis Christi. In-4°, rosso e nero, pp. 4		0,75	1 —	1 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).